

У Омировимъ списанняма налазе се трагови и отломци одъ свію готово грчки нарѣчія, а найвише одъ іоничкогъ и еолскогъ. Аристофанъ мешао и заменявао є често атичко съ еоличкимъ. — Юштѣ у найстаріимъ временма видимо ми Грчки єзикъ, у писаню такођеръ разновидно намъ супротъ долазити, онъ намъ се показує у нарѣчіяма одделѣнъ то єсть другимъ речма; племена народа ни су чрезъ политичну независимость тако была усоединѣна, да небы свако свою особеность у списанняма могло важномъ учинити. Доцниє ние ни самъ Велики Александеръ, кадъ є све Грке своіой власти подчињено было, различна ова нарѣчія у єданъ єзикъ слити могао. У Грчкој поезіи показує намъ се сасвимъ свойственно появленіє, гди се оно нарѣчїє за поетичну струку утврдило, на комъ се нарѣчію такова струка први путъ показала. Тако се утврдило мекше на іоничко нарѣчїє за епосъ, тврђе доричко за епиграмъ и иділлу, а међу оба ова стое ње атичко нарѣчїє за драмму и позориште. Єданъ и исти грчки списатель писао є или говорио є, како су кадъ предметъ, време или особе зактевале често у свима свога народа нарѣчіяма. Атички Драмматикери бирали су хотимице за своя пѣвалишта велєлѣпности ради, ако башъ не све а оно поне штогодъ одъ доричкогъ нарѣчія, кой є тврдъ сировъ и озбилянъ было. Грци су на неки о-